

[Ministeren for Søfart og Fiskeri.]

Hensigt, eller hvad det nu var, det ærede Medlem sagde, end den, som *han* har givet Udtryk for. Det forekommer mig noget mærkeligt, at det ærede Medlem i denne Forbindelse vil bruge Betegnelsen „disse 11“, for det var Flertallet af Lagtingets Medlemmer i det paagældende Tilfælde, og jeg synes ikke, man kan affeje deres Afstemning i Lagtinget med at kalde dem „disse 11“. Det er Flertallet, og det, Justitsministeren i dette Tilfælde har rettet sig efter, er altsaa to Flertal, for det første et Flertal for den særlige Bestemmelse og dernæst det store Flertal for Lovforslaget som Helhed, nemlig 16 for og ingen imod, medens nogle faa undlod at stemme. — Jeg skal hermed forlade dette specielle Emne, der jo egentlig er uddebatteret under den Forhandling, der for lidt siden fandt Sted.

Jeg skal til, hvad jeg her har sagt, kun føje dette, at Spørgsmaalet om, hvorledes man skal forholde sig med Hensyn til Afløsningsbeløbene for de til Jordegodset knyttede Hvalrettigheder, er et rent og skært praktisk Spørgsmaal, som det ærede Medlem vil gøre til et stort Principspørgsmaal. Amtmanden har meddelt Regeringen, at det vil være forbundet med overordentlig store administrative Besværligheder ikke at tage Spørgsmaalet paa den Maade, som Lovforslaget bestemmer. Det er jo ikke saaledes, at disse Afløsningssummer nu bliver anvendt paa en Maade, som Færingerne ikke kan være tilfredse med. Foreløbig indgaar hele Afløsningssummen for Statens Fæstegods i Statskassen, som i Lovforslaget bestemt, og Statsfæsterne eller Krongodsfæsterne faar en Dekort i deres Fæsteafgifter paa 4 pCt. af Afløsningssummen. Der gøres altsaa ikke Uret mod nogen, og den Omstændighed, at Staten har været kulant med Hensyn til Anvendelsen af Pengene, efterhaanden som man har tilvejebragt Afløsningssummen paa ca. 150 000 Kr., viser til fulde, at der delvis er disponeret over Fonden til Udlaan til færøske Formaal. Alle, der kender de økonomiske Forhold paa Færøerne og Rigsdagens og Regeringens Stilling dertil, ved jo, at det paa ingen Maade er Meningen, at der skal trækkes Penge fra Færøerne til den øvrige Del af Danmark. Det er der slet ikke Tale om. Der er kun Tale om at lægge de Penge, det her drejer sig om, hen; saa kan man senere tage Stilling til, paa hvilken Maade de skal anvendes. Det er en meget bedre Maade at afgøre det

paa og sagligt meget mere forsvarligt end at dele disse Smaabeløb ud paa den af det ærede Medlem foreslaaede Maade — det er jo ogsaa oplyst af Venstres Ordfører, at det i mangfoldige Tilfælde ikke engang drejer sig om Kroner, men om Øre. Hvis Forholdet var det, at Regeringen og Rigsdagen stillede sig nær, vrangvillig og uvillig til at yde Bidrag til færøske Forhold, naar der er Grund til at yde saadanne, var det jo noget andet, men saaledes er det ikke, tværtimod! Det ved det ærede Medlem godt, og derfor forekommer det mig, at hans Stilling til dette Lovforslag i Virkeligheden kun kan opfattes som et Udtryk for, at han mener, Rigsdagen og Regeringen ikke vil gøre Ret og Skel over for berettigede Krav fra Færøernes Side.

Patursson: Det vilde føre alt for vidt, om det ærede 4de tingvalgte Medlem (Rytter) og jeg skulde ind paa den Agitation og de Stridigheder, der i hans Amtmandstid var mellem ham og mig og for Resten ogsaa en stor Flok af Færinger, hvad vi jo ved til sidst havde Følger ogsaa for den danske Regerings Liv; det er bedst, vi lader de Forhold ligge. Jeg skal blot gøre en enkelt kort Bemærkning herom. Det er meget muligt, at der engang har været en Afstemning om dansk Sprog i Kirken i Thorshavn, og at der dengang stemte 70 for færøsk Sprog og 400—500 for dansk; men hvis der blev Afstemning i Dag, tror jeg næppe, man fandt en eneste i Thorshavn, som stemte for dansk Kirkesprog. Det er ikke, fordi man vil bort fra dansk Sprog, men det gaar hurtigt fremad deroppe, man bliver national og bliver sig selv, efter at vi i Hundreder af Aar har ligget under Monopolhandelens Aag. Vi har ikke ligget under Herremandens Pisk, saaledes som man har her nede, vi har altid været frie Bønder paa Færøerne, men det var Monopolhandelen, der knægtede Befolkningen.

Dette, at vi hævder vort Sprogs berettigede Brug paa Færøerne, maa ikke forstaas paa den Maade, at vi vil drive Dansk væk; der findes vistnok ikke en eneste Færing, som tænker herpaa eller har Lyst eller Vilje til det. Vi har jo hidtil benyttet Dansk, som man kan kalde Broder til de andre nordiske Landes Sprog; vi har jo ikke nok i vor egen færøske Litteratur. Vi er i den heldige Stilling, som for over 50 Aar siden, da jeg begyndte at arbejde for det færøske